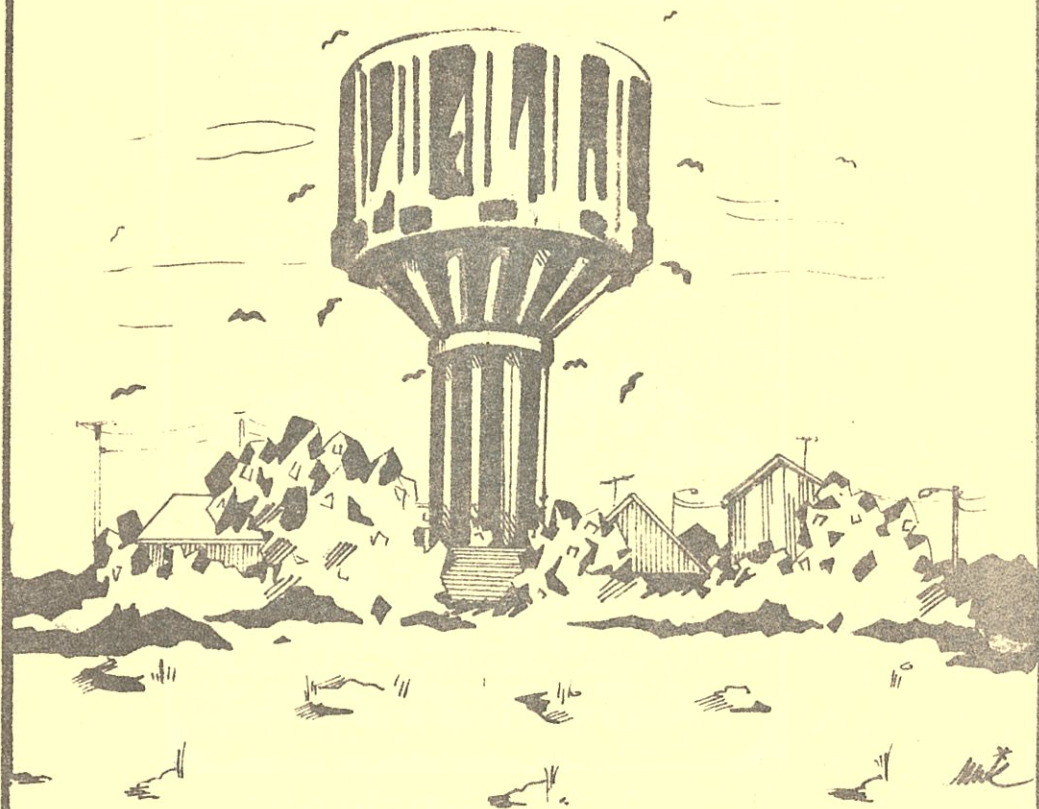


IISALMEN Kd LUONTO UUTISET



**JULKAISIJA: Iisalmen
Luonnon Ystävien Yhdistys ry**

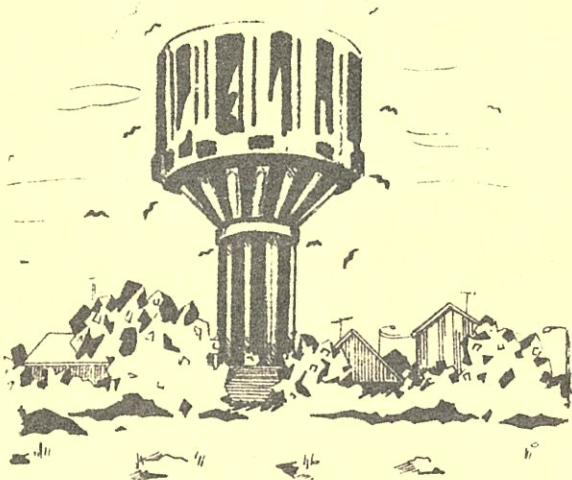
IISALMEN LUONTOUUTISET
1/1983

Toimittaja Jaakko Laasanen

Toimituskunta

Eero Antikainen
Kai Jäderholm
Jaakko Laasanen

Kansikuva ja piirrookset
Marianne Katainen



Kansikuvassa Iisalmen uusi vesitorni. Sen myös ovat kirjoituksessamme mainitut "kaupungin kirkhakkiset" eli naakat tämän kevään aikana valloittaneet. Lehteämme koottaessa ne kantavat pesäaineksikseen risuja tornin sokkeloihin.

IISALMEN LUONTOUUTISET 1/1983

S i s ä l t ö

| | |
|--|---------|
| Toimitus ja kansikuva/piirroksset..... | 2 |
| Laupiaat ekologit (pääkirjoitus)..... | 3 - 4 |
| Kaupunkimme kirkhakkiset..... | 5 - 7 |
| Amerikantorakka hedelmälästin mukana Ii- salmeeen..... | 7 |
| Kairamo-mitali kunniapuheenjohtajallemme | 7 |
| Keskimmäinen-Tismio-Ylemmäinen suojelu- alueena Iisalmen maaseutualueen yleis- kaavassa..... | 8 -9 |
| Tutustu luontokokoelmaan..... | 9 |
| Toimintaa Keskimmäisellä..... | 10 - 13 |
| Iisalmen luontouutiset 1/83 lintuaihei- nen/ornitologinen teemanumero..... | 13 |
| Pieni käenrieska leviämässä Ylä-Savon. | 14 - 15 |
| Tutkimusvene tutkijoiden ja tarkkailli- joiden apuna..... | 15 |
| EM-lit tutkimus Ylä-Savossa..... | 16 |
| Leppiranta-luonnonsuojelualue Iisalmen keskustassa..... | 17 - 18 |
| Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistys jär- jestää perinteisen kevätretkeilyn..... | 19 |
| Linnunrengastus palvelee tiedettä - lin- nunrengastustoimintaa Iisalmen alueella | 19 - 23 |
| Lintuharvinaisuuksia Iisalmeesta..... | 24 |
| Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistys ry - hallituksen jäsenet..... | 25 |
| Jaostojen kokoonkutsujat..... | 26 |
| Tietoa ILYY:stä..... | 26 |
| Luento kertoo..... | 27 |



LAUPIAAT EKOLOGIT

Aikamme muotisana on ekologia. Tuo vierasperäinen luonnontalouden oppia tarkoittava termi sutjantelee jo sujuvasti kansanhimisen suussa, eikä se ole enää vieras lapsillekaan.

Vaikka ekologia on eräänä biologisena tieteenhaarana varsin moniselitteinen, anglosaksisessa maailmassa laitetaan yleisesti yhtäläisyysmerkit sen ja luonnonsuojelun välille. Luonnonsuojelijat nähdään ekologian kirkkaimpina edustajina. Joka tapauksessa nykyihmiselle on selvinnyt se tosiasia, että ekologinen tieto lisää mahdollisuuksiamme ympäristömme yksityiskohtaisempaan tuntemukseen, sen käytön pitkäjänteisempään suunnitteluun, luonnonhoitoon ja suojeluun.

Jotkut haluaisivat kuitenkin pitää ekologian puhtaasti tieteellisissä raameissa ja erottaa sen ympäristönsuojeluun liittyvästä "toisesta ekologiasta".

Nämä kiukkuiset ekologit haluavat vaalia "ekologian opillista puhtautta" ja moitiskelevat muun muassa luonnonsuojelijoita uusrahvaanomaisiksi ympäristöilijöiksi.

Mutta missä kulkeekaan kultainen keskitie?

Onko luonnonsuojelu aitoa ja tehokasta vain silloin, kun ketjut on jaloissa tai hypitään barrikaadeilla mielenosoittamassa? Ja pitääkö aina jotakin hanketta ikäänkuin periaatteesta vastustaa ollakseen todellinen luonnon puolesta taistelija?

Toisaalta, eikö tieteen anteja saisi käyttää, ja tulisikin käyttää, tiedollisen motivoinnin ja ympäristöön suuntautuvan käyttäytymisen perustana? Ei kai ympäristönsuojelun tarvitse aina ja välttämättä kulkea vain julkisia ja lehtien yleisönosastoja käyttäviä kanavia myöten? Käsitykseni ja kokemukseni mukaan ympäristönsuojelu on tehokkaimmillaan silloin, kun se on levittäytynyt eri väestö- ja ammattiryhmiin sekä luottamushenkilöiden keskuuteen ja tulee eri tahoilta suunnittelevissa ja päättävissä elimissä esille ympäristöystävällisinä päätöksinä.

Viher-Iisalmi on hyvä esimerkki tästä.

Nykyaikaiseen ekologiaan liittyy osana myös luonnon harrastus. Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistys (ILYY) on vaalinut sitä jo pitkään Ylä-Savossa.

Monissa osissa maataamme kuulutetaan kasvi-,
hyönteis- ja lintuharrastajien perään puhumat-
takaan nisäkästutkimuksesta ja yritetään saada
edes joitakin innostumaan asialle.

Iisalmi on maassamme varsin tunnettu aktiivisten
harrastajien kotipaikkana. Harrastajat, jos ket-
kään, liikkeessaan luonnossa ovat ekologeja, tark-
kailevat eliöiden ja ympäristön välisiä suhteita
ja välittävät havaintoja niin tieteen kuin suuren
yleisön ja päättäjäienkin käyttöön.

He tekevät sitä hiljaista ekologin työtä, josta
valitettavasti saa moitteen, että mitään ei tehdä;
kun harrastus ei aina näy julkisuudessa eikä barri-
kaadeille ole noustu.

Näin tallataan laupiaat ekologit.

Mutta kuitenkin lienee paikallaan muistaa, että
ekologien kenttä on laaja ja monitahoinen. Sen
pariin sopivat toimimaan niin luonnon harrastajat,
tieteilijät kuin ympäristön puolesta taistelevat
kansalaiset. Ja voipa olla, että tiukan paikan
tullen laupiaat ekologitkin äityvät räväköiksi ja
astuvat ulos museokoloistaan.

Todella, ekologia ja ILYY kutsuu Teitä iisalmelaiset
ja ylä-savolaiset, luonnonharrastuksen, ympäristön-
suojelun ja kaikenlaatuisen luontoon liittyvän ko-
kemuksen ja tiedoston kartuttamiseen ja ymmärtä-
miseen, se on: mielihyvän kokemiseen.

Luonnon suuri väri-TV lävättää auki. Eikä ohjelma
lopu illalla klo 10.

Tervetuloa seuraan.

Eero Antikainen
puheenjohtaja



Varislintuihin kuuluva naakka (*Corvus monedula*) tunnetaan kansan suussa monella nimellä. Perinteisesti vanhoihin harmaiisiin kivikirkkoihin mieltyneenä se on saanut erääksi nimekseen kirkhakkinen. Nimi viittaa samalla myös (pähkinä)hakkiin, joka lukeutuu naakan sukulaislajeihin.

Naakka asustaa maassamme suunnilleen Sotkamo-Muhos-Oulu-linjalle saakka, vaikkakaan lajin levinneisyyden pohjoisraja ei voi tarkasti määritellä, sillä asuttujen alueiden siälle jää "tyhjiä laikkuja" ja reunavyöhyke muodostuu yksittäisistä siirtokunnista. Lajin esiintymiselle on tyyppillistä sen kolonialisuus; yksittäisten parien pesintää on tavattu vain siellä täällä.

Naakka on perinteisesti pesinyt paikkakunnilla, joilla on vanhoja rakennuksia kuten linnoja, kivikirkkoja, makasiineja, rautioita jne. Varsin selvästi on havaittavissa, että missä tällaisia rakennelmia on tai on ollut, siellä on myös voimakas kolonia, ja mistä vanhat rakennelmat ovat puuttuneet, siellä mahdollinen naakkakanta on nuorta.

On huomattava, että naakka puuttuu 90-150 kilometrin säteellä Ylä-Savosta joitakin yksittäisiä pesintätapauksia lukuunottamatta. Laji ei pesi vakinaisesti esimerkiksi Kuopiossa. Paltaniemen vanhassa puukirkossa on sensijaan 10-15 parin kolonia, joka on ollut eräänä kirjoittajan hyödyntämänä tutkimuspaikkana.

Iisalmessa ei ole kuitenkaan ollut naakkoja puoleensa vetävää vanhaa rakennusta. Sen on kuitenkin korvannut veturitalli, joka mustakattoisena ja sokkeloisia räystäskoloja tarjoavana rakennuksena sai naakat pesimään siinä ensimmäisen kerran tietävästi keväällä 1968. Vuosina 1969-72 paikkakunnilla pesi 4-5 paria. Alkukolonia kasvoi sitten 1970-luvulla lähes 10 pariin ja levittäytyi Peltosalmelle ja Ahmolle uuttuihin. Näistä pöntöistä suoritettiin poikasten rengastusta 1974-76.



Nokki on viime vuosina laajentanut levinneisyyttään pohjoista länttä.



Ositaismaantaita Pohjois-Euroopan kartasta on huomattu ainakin Länsi-Eurooppaan.

Kesiltä 1981-82 on tullut ilmoituksia pesintäyrittämisestä kantakaupungin vanhojen rakennusten piippuihin ja seinäkoloihin. Kuitenkin vuodesta toiseen on veturitalin muutaman parin kolonia ollut paikallisesti määrävälisessä asemassa. Täällä myöskin muutamatkalla olevat jopa 100-200 yksilön naakkaparvi levähtävät keväisin ja syksyisin.

Tyypillistä kirkhakkiselle on, että ne suosivat talvella kierrellessään pesimäpaikkakuntiaan. Tämä pitää paikkansa Iisalmenkin kohdalla. Vieläpä keski-talvella täällä saattaa tavata yli 100 yksilön naakka-varisparvia. Ovatpa eräät naakka-yksilöt tottuneet ruokailemaan keskikaupungilla omakotitalojen pihoissa ja lintulau-doilla.



Kokoamani aineiston perusteella (Antikainen 1980) naakka tuottaa Iisalmen korkeudella keskimäärin 2.8 lentokykyistä poikasta/pesä, mikä on hieman alempi kuin Lounais-Suomessa, mutta peräti 1.5 poikasta enemmän kuin kuin maamme pohjoisimmissa kolonioissa. Tämä näyttäisi viittavan siihen, että laji voi menestyä Ylä-Savon korkeudella suhteellisen hyvin. Onhan kaupungissamme runsaasti puistoalueita ja muita ruohostoja, jotka ovat välttämättömiä ravinnon hankkimisessa kesäaikana.

Vaikka naakka onkin rauhoittamaton lintu, toivoa vain sopii, että sen annettaisiin rauhassa pesiä Iisalnessa. Kirkhakkisemme on kaupungimme luonnon erikoisuus, joka puuttuu monelta muulta taajamalta. Tällä hetkellä lintu on kaikkiruokaisena hyönteisten ja jätteiden kerääjänä pikemminkin hyödyllinen eikä sen lukumäärä osoita merkkejä kannan "räjähdysmäisestä" kasvusta. Näyttää pikemminkin siltä, että naakka toteuttaa Iisalnessa konservatiivista pesimisstrategiaa muodostamalla muutamia pienehköjä ydinkolonoita ja yrittämällä sieltä vähitellen löytää joitakin pesäpaikkoja muualta kaupungin alueelta (ks. Antikainen 1970 ja Tenovuori 1967).

Muistettakoon, että naakka on eläinten käyttäytymistieteen eräs peruslaji, jolla Konrad Lorenz on tehnyt uranuurtavat eläinten väistotoimintoja koskevat havainnot. Lorenzin tutkimukset (1927-1967) toivat hänelle peräti Nobelpalkinnon. Lisäksi nykyäänkin Euroasian vanhalla mantereella toimii kymmeniä naakkatutkijoita, jotka ovat jo antaneet myös ekologiselle eläintieteelle merkittävän panoksen.

Kirjallisuutta

- Antikainen E.O. 1970 Naakan esiintyminen Savossa.-
Savon Luonto 2:20,24.
- Antikainen E.O. 1980 Iisalmen naakkapopulaatio
ja sen strategia.-
Lintumies 15: 98-101.
- Lorenz K 1927 Beobachtungen an Dolen.-
J. Ornithol. 65:511-519.
- Lorenz K 1927 Eläimet ja ihmiset.- Hesin-
ki.
- Tenovuo R 1967 Zur Urbannisierung der Vögel
in Finland.- Ann. Zool.
Fenn. 4: 33-44.
E.O.A

AMERIKANTORAKKA HEDELMÄLASTIN MUKANA IISALMEEN

Viime talvena löydettiin Putkola Cy:ssä hedelmä-
lastin mukana tullut harvinainen otus, amerikanto-
rakka.

Alkutilvella se oli elättinä filtri Eero Antikai-
sen kotona ja voi oikein hyvin.

Otus siirrettiin tutkittavaksi ja tarkempaa lajin-
määritystä varten Kuopion Yliopistolle, jossa on
parhaillaankin.

Kysymys on amerikantorakkoihin kuuluvasta otuksesta.
(Periplaneta sp.)

Tarkempi tutkimustulos ei ole vielä tiedossamme.

KAIRAMO-MITALI KUNNIAPUHEENJOHTAJALLEMME

Biologi/senaattori Oswald Kairamon
nimeä kantava KAIRAMO-MITALI on
myönnetty kunniapuheenjohtajallemme,
fil. tri/h.c. lääkintöneuvos Arvi J.
Huuskoselle.

Mitali myönnetään vain erittäin ar-
vokkaista kasvitieteellisistä an-
sioista.

Mitalin myöntää VANANO-SEURA.

E.C.A./ j1

KESKIMMÄINEN - TISMIÖ - YLEMMÄINEN
suojelualueena Iisalmen maaseutualueen
yleiskaavassa

Keskimmäinen-Tismiö-Ylemmäinen järviketju on
niinkuin tiedetään arvokas lintujen suojelualue-
eksi soveltuva kohde.

Tämä onkin otettu huomioon laadittaessa Iisalmen
maaseutualueen yleiskaavaa.

Tämän asiakirjan tavoiteosassa (1981) 4.1.2.1 alue-
varaustavoitteet kohdissa 4, 5, 6 sanotaan:

4. Keskimmäinen, linnuston ja relikti-eläimistön
suojelualue.

Koko järvi ja ranta-alueet 100 m:n etäisyydelle
rantaviivasta. Vesialue n. 58 ha, ranta-alue n.
36 ha.

5. Tismiö, linnuston suojelualue. Koko järvi ja
ranta-alueet 100 m:n etäisyydelle rantaviivasta.
Vesialue n. 66 ha, ranta-alue n. 52 ha.

6. Ylemmäinen, linnuston suojelualue. Koko järvi
ja Keskimmäiseen laskeva puro n. 100 ha.

Toimenpidetavoitteessa edelleen sanotaan:

Edellytykset alueiden säilymiselle eläimistön
pesimä- ja asuma-alueena tulee turvata. Erikoises-
ti linnuston suojelualueilla on liikkumista pesimä-
aikana rajoitettava.

Kalustus ja ravustus sallitaan. Suojelumääräykset
eivät koske pelto- ja muuta perustuotantoaluetta.
Alueilla kielletään sellaiset toimenpiteet, jotka
vaarantavat nykyiset luonnonolosuhteet, kuten rak-
entaminen, puuston poistaminen, maan ainesten ot-
taminen ja kuivattaminen. Kuitenkin metsänhoidollinen
puuston harvennus on sallittua.
Alueet merkitään yleiskaavaan.

Keskimmäinen - Tismiö - Ylemmäinen suojeluasia on
ollut viimeksi kaupunginvaltuustossa 15.2.1982 § 36.
Tässä tehtiin päätös, että metsästys kielletään Kes-
kimmäisellä ja Tismiöllä.

Päätös syntyi äänestyksen tuloksena ja 11 valtuutettua
jätti äänestämättä.

Olmme keskustelleet yllämainitusta suojeluasiasta
mm. läänin ympäristönsuojelutarkastajan kanssa.
Hänen mukaansakin olisi toivottavaa, että Keskimmäi-
sen järviolue voitaisiin kokonaan rauhoittaa.

Kaupunginvaltuuston päätös on vain "puolivirallinen", suuntaa-antava johtuen siitä, että viralliset, pitävät luonnonsuojelua koskevat päätökset tehdään luonnonsuojelulain nojalla.

Keskimmäinen-Tismiö asiassa, johon kyllä pitäisi palauttaa myös Ylemmäinen, on sellainen, että siinä pitäisi saada aikaan lopullinen päätös kaupunginvaltuuston suuntaa-antavalle pyrkimykselle.

Tämä kohde kuuluu osana valtion suojeluohjelmaan ja sitä taustaa vasten rauhoitukseen tähtäivät lopulliset toimenpiteet olisi saatava aikaan. Näistä toimenpiteistä kaupunki ei voi yksin päättää. Kysymys on alueen maanomistajien halusta ja ennenkaikkea jakokunnasta. Jos rauhoitusta halutaan, olisi jakokunnan osakkaiden enemmistön oltava rauhoituspäätöksen takana. Oma osuutensa on varmasti myös kalastuskunnan mielipiteillä.

Kaupunginvaltuuston positiivinen suhtautuminen asiaan edellyttäisi asian tutkimista ja eteenpäin saattamista.

Valtakunnallinen suojeluohjelma, viranomaisten työnteon kanta ja lisälmen maaseutukaavan selvitykset ja tavoitteet puhuvat asian puolesta.

Viitataan myös eräaseen arvokkaaseen asiaan, siihen lintuharrastajien ja tutkijoiden arvokkaaseen työhön, jota vuosikaudet on tehty Keskimmäisen alueella.

Nuorten toiminnalla tässä suhteessa on ollut myös merkittävä osuus.

Asiaa käsittelevässä lausuntopyyntöissä nuorisolautakunta kiinnitti huomiota mm. tähän kysymyksen.

Uusia aloitteita jakokunnan ja maanomistajienkin taholta toivotaan tulevan. Hehän pääosin asiasta päättävät.

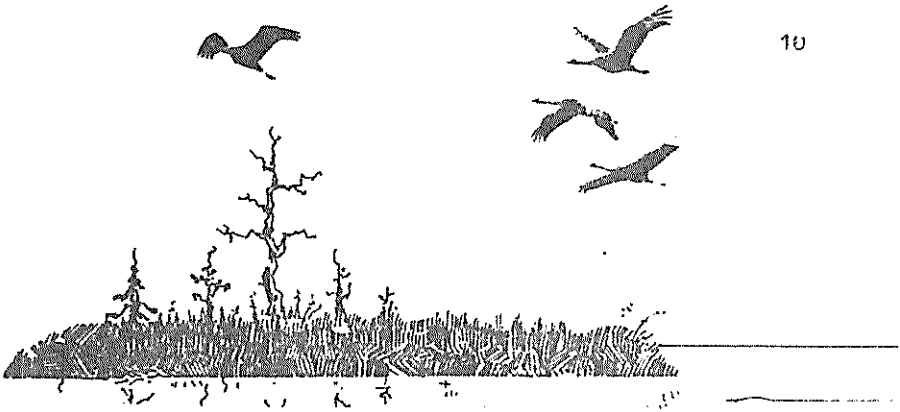
JL

TUTUSTU LUONTOKOKELEMAAN

ILYY:llä on toimitala ja luontokokelema Apteekinmäen väestönsuojassa.

Täällä on kerätty erilaista näytettä luonnosta, lintuja, nisäkkäitä, kasveja, kivinäytteitä jne. Pistäydy katsomaan.

Ota asiassa yhteys esim. sihteerimme Kai Jäderholmiin.



TOIMINTAA KESKIMMÄISELLÄ

Keskimmäisen tutkimusaseman päiväkirjassa on merkintä viime keväältä: "Neitseellinen kesäilta 11.5.82. Maa alkaa vihertää. Nyt alkoi (18.20) sataa. Kuovin ääni parhaillaan ylimmillään sateesta huolimatta. Tulva on tehnyt linnuille tuhoja.

Nyt tulee vettä jo kaatamalla (18.38). Sammakot kurnuttavat Kuikkaniemen rannassa.

Ps. (18.45) Jopa sade taukosi "Esteri"on antelias, kun sade ei ota loppuakseen. Olen polkupyörällä.

18.56 Aurinko paistaa ja sataa, taitaapa tulla "kesä" Sateenkaari ilmestyi taivaalle. Sade taukosi nytpä lähden "liikkeelle".

Keskimmäinen-Tismiö on ollut kohta 6 vuotta ILYY:n ja Saperdan luontoaktivistien mielenkiinnon kohteena, eniten lintuharrastajien. Vaatimaton tutkimusasema (Saperdan nimissä) on ollut toiminnan tukikohtana.

Miksi Keskimmäinen kiinnostaa? Siksi, että se on oivallinen tutkimusalue, Suomen 20-35 parhaan lintujärven joukossa tilastossa.

Miten lintuasema Keskimmäiselle saatiin! Muistamme, että siihen vaikutti nykyinen ILYY:n sihteeri Kaitsu, joka hommasi Saperdan nimiin kaupungilta vanhan parakin ja pystytysluvan maanomistajalta Antti Räihältä, jota siitä on kiittäminen. Nyt mökki alkaa olla aikansa elänyt ja palvelut ja sen suojissa ja vaikutuspiirissä on suoritettu arvokasta amatööritutkimustoimintaa. Uutta tutkimusasemaa tarvitsemme ja toivon mukaan saataneen etenkin nuorten luontoharrastusten tukikohdaksi. Se innostaisi edelleen jatkamaan havainnointia lintujen, myyrien ja muidenkin elollisten parissa.

Mielenkiinnolla selailin aseman "vieraskirjaa", josta sydämeni innolla poimin monia sykähdyt-
täviä merkintöjä, muistoja ja tapahtumia niiden
6 vuoden varrelta.

Siinä voi havaita, miten jälestä päin hyvinkin
ehkä kirjoittaessa muistiinpanoa, vähäpätöinenkin
asia ja tapahtuma saattaa muuttua mukavaksi muis-
toksi, romantisoitua jopa kaunokirjalliseksi muis-
tikuvaksi.

Otteita päiväkirjasta:

" Asema saatiin Keskimmäisen rantamille n. 400 m
varsinaisesta paikasta elokuun alkupäivinä 1977.
Kävimme Uolevin kanssa sunnuntaina 14.8. katsomas-
sa asemaa. Emme päässeet sisään, koska ovi oli
naulattu kiinni !
Eeron kanssa käytiin maanantaina ja myös sunnuntai-
iltana.
Todettiin aseman sisätilojen olevan suhteellisen
siistit.
Tiistaina 16.8. hilasimme Eeron kanssa erinäisiä
kiloja tavaroita asemalle, kiikareita, papereita
ym.

Kai.

21.8. Juhlalliset avajaiset, mukana 14.
Aseman avasi puheenjohtaja Riitta.
Soudeltiin kaislikossa sorsastajien harmiksi.
Lopuksi syötiin.

Räty.

20.9. Kävimme Ilpo Rytkösen kanssa tekemässä jut-
tua kämpästä.
Oli aurinkoinen päivä ja ihanan värinen ruska.

Kaiku.

12.1.-78

"Jälkiretkellä:

aurinkoa, hankikanto, vähän outta
lunta, - 30°C.

Jänöjä, kettuja, lumikko, 2-3 kärpäää, 1 vaivais ?,
1 päästäinen, myyriä lienee niukasti.

M & VAFS"

Ahkerimpia kävijöitä on päiväkirjan mukaan ollut
U. Skaren, joka useimmilla reissuilla on ollut aikeissa
hyvien havaintojen ja hetkien ohella keittää
saikkaa.

Merkinnot ovat kuitenkin osoittaneet, että syystä tai
toisesta asia on jäänyt sikseen.

Lieneekö joskus onnistunutkin?

Minä allekirjoittanut ja lähin perheyhteisöni olemme
käyttäneet vuosien aikana aseman suojia luontotarkkai-
luun lähes säännöllisesti, mutta enimmäkseen kesäaikaan

Loppiaisena 6.1.1979 merkitsimme kirjoihin:

"Talvinen linturetki Keskimmaisella. Pakkasta -16°C. Tyven ilma. Näimme paljon jälkiä. Lintumaailma on hiljaista. Näimme yhden orvon rastaan. Oli ehkä peräti kulorastas. Koivujen juurilla lintujen syömisjälkiä. Päätimme tulla huomenna uudestaan."

JL, S-J.L., KL, T-L.L.

25.6.79

Rengastimme 77 lokkia (nauru)
Menemme nyt pikkulokkikoloniaan rengastusmielessä.

"3 pikkulokkia sai renkaan. Lepatteja ja hyttysiä väsyksiin asti.
Rannalla oli joku jyrsijä, noin 10 cm pitkä ja valkoinen vatsa. Mikä se oli, Uolu?
(Uolun merkintä vesipäästäinen?)"

Sirittäjä lauloi rantapensaassa Kuikkaniemen ja majan välillä (klo n. 22.15)

JL, KL *

18.4. Pääsiäispäivä.

Sointu siivosi tunnetulla innollaan sivupöydän, mutta lattia jäi roskaiseksi, kun sihveli ja harja lienevät Mh:n autotallissa.
Emme päässeet järvelle, kun hanki petti.

Sointu, Matti, Mikko ja Eini. *

Matti Tallgren "lähiomaisineen" on yksi majan kuluttaja js Saperdalaisten innostaja.

Viime vuosina näyttää asemalla vierailleen usein myös JK. Jos oikein tulkitsem, on kysymyksessä Saperden nykyinen puheenjohtaja Janne Kumpulainen aina Runnilta saakka.
Runnin poikia olen tavannut joskus asemalla koulu-päivän päätteeksikin keväisen muuttolintuhavaintojen merkeissä. Hyvä pojat!

Ahkeria amatööriutkijoita ovat olleet jatkuvasti kirjan mukaan Laasasen Sampo-Jaakko, Huttusen Matti ja Mähösen Jorma, Jäderholmin Anne ja Tallgrenin Lassi.

Suolan tai paremmin sokerin tälle kirjalle on antanut Skarenin Uolevin vitsikkäät mietinnöt.

29.4. klo 11.

Toin rehua taloon. Miksei lämpömittaria ole varastettu?

Nostakaa pöllöpöntön katto puun juurelta paikoilleen; ei-apinoita varten on käpytikan raput saunan seinustalla."

US.

Odotan edelleen niin nuorten kuin vanhempien luonnonystävien kiinnostuksen jatkuvan Keskimmäisen luontoa ja sen "tutkimusasemaa kohtaan".

Teen itse parhaani, jotta näin olisi tyydytän edelleen omaa mielenkiintoani asiaa kohtaan ja toivon kiinnostuneen porukan lisääntyvän.

Ehdotus: Hyvä paikka, jos uusi maja saataisiin, olisi Keskimmäisen lintuasema myös kasvi- ja hyönteistutkijoille!

Keskimmäinen-Tismiö on etenkin keväällä erinomainen lintupaikka:

Täällä tavataan mm. silkkiuikut, mustakurkku-uikut, lapasorsat, jouhisorsat, haapanat, heinätavit, tukka- ja punasotkat, metsähanhet, joutsenet, pikkulokit, suokukot, valko-, metsä- ja mustaviklot, lirot, taivaanvuohet, kapustarinnat, mustatiira, suopöllöt, sinisuohaukat, luhtahuitit, ruohokerttuset jne.

Tule sinäkin mukaan havaitsemaan ja kokemaan.

J. Laasanen

IISALMEN LUONTOUUTISET 1/83 on lintuaiheinen/ornitologinen teemanumero.

ILYY:llä on aikomus jatkaa vastaavanlaista lehden toimittamista. Seuraava numero keskittyy taas johonkin muuhun päätteeseen.

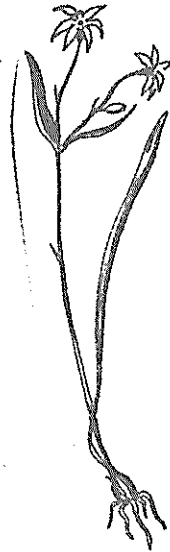
IISALMELAINEN LUONNON YSTÄVÄ - HARRASTAJA!

Liity jäseneksi Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistykseen.
Soita rahastonhoitajallemme Viljo Åbergille puh. 21307.

PIENI KÄENRIESKA (GRAGEA MINIMA) LEVIÄMÄSSÄ YLÄ-SAVOON

Allekirjoittanut löysi yllättäen 1982 keväällä pienen käenrieskan pellolta, sen pientareilta ja ojanvarsilta. Löytö osoittautui lopuksi olevan harvinaisen laaja, useita satoja yksilöitä.

Ennestään oli tiedossa, että pieni käenrieska kasvaa A.J. Huuskosen puutarhassa Leppirannassa, jonne se oli tullut taimistoista hankittujen kasvien mukana. Kuopion museosta saadun tiedon mukaan on siellä käenrieskanäytteitä Pohjois-Savosta kaikkiaan 45 kpl, joista Kuopiosta 34, Siilingjärveltä 4, Leppävirralta 3, Nilsistä 2 sekä Maaningalta ja Jorjoisista kummastakin 1. Vanhin näyte on Kuopiosta ja vuodelta 1904. Ylä-Savosta ei siis ollut lainkaan näytteitä, eikä myöskään mitään tietoa käenrieskan esiintymisestä täällä.



Kirjoitin käenrieskasta sitten sekä Iisalmen Sanomain että Salmettaren luontopaltalle ja pyysin mahdollisia havaintoja. Niitä tulikin odottamattoman paljon, kaikkiaan 11. Kahdessa ilmoituksessa oli mukana näy: tekin.

Seuraavat uudet löydöt ilmoitettiin:

- 1) Iisalmen Niemisillä Hanhiniemen talon tontilla. Ilmoittaja Silja Eskelinen.
- 2) Iisalmen Kihlovirralla Takkalahden talon tontilla. Ilmoittaja Matti Kokkonen.
- 3) Iisalmi, Kylväjäpolku 20 orapihlaja-aidan alla. Ilmoittaja Sonja Rauhamaa.
- 4) Iisalmen vanhan kirkon hautausmaalla n. 50 yksilöä Valkolan sukuhaudalla ja sen ympärillä. Ilmoittaja Eeva Ahonen ja Eeva Pentikäinen.
- 5) Lapinlahden kirkolla Otto Kauppinen tontilla lähellä kirkkoa. Ilmoittaja tontin omistaja.
- 6) Lapinlahdella Nerkoon kanavan lähellä Antinlahden talon pihassa. Ilmoittaja talon emäntä Korhonen.

- 7) Kiuruveden Rytkyllä maantien varressa. Ilmoittaja Matta Penttinen.
- 8) Kiuruveden Kalliokylässä Sipolan talon luona naapurin pellolla. Ilmoitti H. Siponen näytteen kera.
- 9) Pielavesi Uitonsalmi, pellon pientareella lähellä tonttia. Ilmoittaja Irma Kauppinen.
- 10) Siilinjärvi, Koivumäki. Ilmoittaja Pekka Selin. Tämä lienee sama kasvusto, josta oli mainittu jo Kuopion museon luettelossa.
- 11) Pyhäsalmi, Vesikoski, pensaiden alla. Ilmoitti Liisa Pesonen näytteen kera.

Monet esiintymät oli havaittu jo aikaisemmin, jopa vuosikymmenkin sitten, mutta kasvi jäänyt tunnistamatta ja sen nimi selvinnyt vasta sanomalehdessä olleen kuvan avulla. Kaikki esiintymispaikat, Soinlahden suurta kasvustoa lukuunottamatta, ovat tonteilla tai aivan niiden välittömässä läheisyydessä. Useassa tapauksessa oli huomattukin, että käenrieska oli tullut etelän taimistoista tilattujen pensaiden tai puun taimien mukana.

Pieni käenrieska leviää tehokkaasti pienien juurisipulien avulla ja on parhaillaan yleistymässä Ylä-Savossa. Se tuo miellyttävän lisän tänne Ylä-Savon vähäiseen kevätkukkien joukkoon ja juuri pihapiiriin, missä se myös keväällä näkyy muuten vielä kuloutuneen kasvuston keskellä.

Viljo Åberg

TUTKIMUSVENE TUTKIJOIDEN JA TARKKAILIJOITTEN APUNA

ILYY:n omistuksessa on tutkimusvene, jonka sijoituspaikka tällä hetkellä on Keskimmaisellä. Se on leveäpohjainen, hyvin kantava vene, jolla voi liikkua verrattain matalassakin vedessä. Reunalla seistenkään se ei kaadu. Sopii kasvi- ja lintututkijoille ja luonnonkuvaajille. Jos olet kiinnostunut, ota yhteys Kai Jäderholmiin, Jackko Laasaseen tai Matti Tallgreniin, saat sen käyttäsi.

PÖLLÖTUTKIMUS YLÄ-SAVOSSA

Aktiivista pöllötutkimusta suoritetaan Ylä-Savossa lähinnä kolmen kunnan alueella: Sonkajärvi, Iisalmi ja Kiuruvesi. Toiminta on vuodesta 1975 lähtien tapahtunut Silver Jussilan, Uolevi Skarénin ja Kai Jäderholmin yhteistyönä. Alueelle on ripustettu reilut 150 pöllönpönttöä, joista valtaosa on tarkoitettu helmipöllöille. Toiminta on niveltynyt myös valtakunnalliseen pöllökantojen tutkimukseen.

Tutkimuksemme on keskittynyt pöllöjen pesimäkaudelle. Pyrimme selvittämään, kuinka runsaasti pesintöjä on. Esimerkiksi vuodelta 1982 helmipöllöjen pesintöjä oli kuusi. Alueen laajuuden huomioon ottaen saattaa pesintöjä jäädä huomaamatta, tämän vuoksi oli ensi arvoisen tärkeää, että yleisö tiedottaisi kaikista havaitsemistaan pesinnöistä välittömästi.

Kun olemme pesän löytäneet pyrimme seuraamaan pesinnän onnistumista ja ennen pesästä lähtöä poikaset saavat renkaan jälkeensä.

Mikäli havaitsette rengastettuja lintuja, toivomme teidän ottavan yhteyttä. Paras olisi jos koko ruho olisi tallessa, silloin voisimme arvioida ko. yksilön tilanteen ja mahdollisen kuoleman syyn. Toisena tärkeänä tutkimus kohteena pesinnän seuraamisen ohella on ravintotutkimus.

Pöllöjen pesäpohjat on kerätty pesimäkauden jälkeen ja niistä on määritetty syödyt saaliseläimet.

Ravintotutkimukseen liittyy myös pikkunisäkäspyyntit esim. oletetuille saalisalueille. Näin pyritään selvittämään mitä pöllöt syövät saatavilla olevasta ravinnosta.

Tutkimus jatkuu yhä eteenpäin ja vetoammekin yleisöön tiedon saannissa.

Mukaan mahtuu myös innostuneita harrastajia, joille pyritään antamaan tarpeellinen ohjaus. Omien päin tehtävää pöntötystä emme suosittele, sillä se voi sotkea tutkimusta, mutta halukkaalle pöntönriipustajalle ilmoitetaan ilmielin paikka, josta on hyötyä kaikille osapuolille myös pöllöille.

Pöllöterveisin

Kai Jäderholm



LEPPIRANTA--LUONNONSUOJELUALUE IISALMEN KESKUSTASSA



Kuopion lääninhallitus on 24. elokuuta 1982 tekemällään päätöksellä rauhoittanut Iisalmen kaupungin Iisalmen kylässä olevan rantalehdon, tilalla RN:o 20.491. Kyseinen rantalehto on kasvustoltaan monipuolinen. Lehtolajiston lisäksi siellä kasvaa useita kulttuurin mukana levinneitä kasvilajeja. Näistä on muodostunut yhtenäinen mielenkiintoinen alue, jollaisia ei ole missään täällä korkeudella. Alueella on lisäksi pieni hiidenkirnu, jollaisia muodostumia ei ylipäänsä täälläpäin tapaa. Nyt rahoitettu alue on komeata harmaaleppää ja tuomea kasvavaa multavaa, hikevää rantalehtoa, minkä positio aurinkoon nähdessä on edullinen. Pohja- ja sadevedet pitävät aluetta riittävän kosteana. Onpa rinteiden alaosassa lähdekin. Alkuperäiskasvisto on rehevää, minkä johdosta alue alunperin ostettiin ja mikä tuli hieman korvaamaan menetetyssä Karjalassa, Sortavalassa sijainnutta kasvitieteellistä puutarhaamme. Rantalehdossa kun alunperin kasvoi täälläpäin harvinaisia lajeja kuten kotkansiipeä, näsiää, lehtotesmaa (hajuheinää) nelilehtistä sudenmarjaa, lehtotähtimöä ja nurmiruusuja sekä vaateliasta lehtotähtimöä. Aluetta ryhdyttiin suojelemaan ennen rauhoituspäätöstä. Näin sinne ilmestyi monia lajeja, joita voitiin pitää kulttuuritulokkaina, kuten puna-ailakki, lehtotesma (*Adoxa moschatellina*), pieni käenrieska, valkopeippi ja musta- sekä puna-herukka. Koemielessä, ennen rauhoitusta, oli lehtoon siirretty joitakin lajeja, joiden otaksuttiin siellä viihtyvän: Pörsänmäestä valkovuokkoa, jota muuten on kauan sitten löydetty Iisalmen kirkonkylästä, keltavuokkoa Pielavedeltä, tanakkaa kiurunkannusta Karjalasta, mukulaleinikköä ja siirrettiinpä Iisalmen aluesairaalan vanhan kellarin katoilta isokukkaista tähtimöä (*Stellaria holostea*) kun sitä uhkasi tuho tuolla merkillisellä kasvupaikalla. Kun ylempänä olevaa aluetta on hoidettu kasvitieteellisen puutarhan merkeissä (kokeiluja lajeja sadoittain) on sieltä karannut monia lajeja rauhoitusalueelle, missä niillä on paremmat menestymismahdollisuudet. Erät osoittautuvat hankaliksi rikkaruhoiksi.

Rannan vesikasvillisuus on rehevän tuntuista. Alueen mielenkiintoisin laji on sinne 1949 hankittu siperian elämänlanka (*Atragne sibirica*), jota monin tavoin suojellaan. Tämä "kärhölaji" on upea ilmestys: 5-6 metriä korkea liaani, muuten ainoa liaanikasvi Suomessa. Sen vaaleansiniset kellonmuotoiset isot kukat ilahduttavat katsojaa kesäkuun alusta lokakuun pakkasiin saakka. Koeistutukset ovat onnistuneet vain parin neliömetrin alalla, vaikka useita kertoja sitä on yritetty istuttaa useihin paikkoihin puutarhassa. Miksi se on mieltynyt yhteen paikkaan, on arvoitus. Yhteensä puusto, alkuperäiskasvit ja kulttuuri-tulokkaat muodostavat keitaan Iisalmen karuntuntuaisessa luonnossa. Parhaimmillaan rehevyys huomataan toukokuun lopulla. Silloin siellä on kukkaisloistoa, jota saa hakea vain lounais-suomesta. Menetettävä Karjalaa alue ei tietenkään kykene korvaamaan, sillä Meloisten puutarha Sortavalassa on edelleen meille "kadotettu paratiisi".

A.J. Huuskonen

IISALMEN LUONNONYSTÄVÄIN YHDISTYS JÄRJESTÄÄ
PERINTEISEN KEVÄTRETKEILYN

yhteistyössä Luontokerho Saperdan ja Iisalmen
Sanomien kanssa lauantaina 11.6.1983.

Retkeilyn aiheena on yleensä kesäntulo ja merkit
iisalmelaisessa maisemassa.
Matka suuntautuu tällä kertaa KURENFOLVEN-RUNKIN
suuntaan.
Ohjelmaan kuuluvat eri eläinten kuten lintujen
ja hyönteisten kevätpuuhut, kevätkasvit jne.

Retkeilyä ohjaavat eri alojen asiantuntijat.
Evästarjoilu on järjestäjien puolesta.
Tarkemmat tiedot ja ilmottautumisohjeet tulevat
kesäkuun alussa Iisalmen Sanomien muistioon.

ILYY:n puolesta koittaa järjestelyjä Hyönteis-
jaosto, jolta saa tarvittaessa lisätietoja.
Puh. 22808/Matti Tallgren.

MT



LINNUNRENGASTUS PALVELEE TIEDETTÄ - LINNUNRENGAS- TUSTOIMINTAA IISALMEN ALUEELLA

Ihmiset ovat olleet kiinnostuneita kautta aikojen linnuista ja etenkin lintujen muutosta. Lintujen muuton selvittämiseksi on keksitty parhaaksi apukeinoksi rengastaminen.

Rengastaminen tarkoittaa sitä, että linnun jalkaan asetetaan metallinen nykyään teräsrenkas merkintöineen.

Rengastuksen keksi jo 1899 tanskalainen opettaja H.C.Mortensen.

Suomessa rengastustoiminnan aloitti professori J.A. Palmén vuonna 1915.

Maassamme on rengastettu tähän mennessä noin 2,5 milj. lintuyksilöä, mutta tämäkään ei ole osoittanut kaikkea sitä, mitä lintujen muuttoon sisältyy.

Rengastustoimintaa johtaa Helsingin yliopiston Eläinmuseo, jonka alaisena toimii rengastustoimisto.

Rengastustoimiston apuna toimii n. 400 vapaaehtoista rengastajaa avustajaa eri puolilla maatamme.

He merkitsevät etupäässä pesäpoikaisia eläinmuseon valmistuttamalla linnun jalkaan kiinnitettävillä teräsrenkailla.

Niitä on eri lintulajeille soveltuvia kokoja.

Rengastajiksi on hyväksytty ja hyväksytään vain henkilöitä, jotka tuntevat tarkasti maamme linnuston.

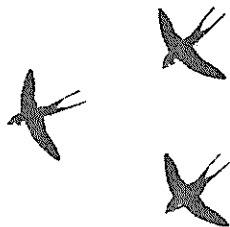
Ennenkuin heitä hyväksytään rengastajiksi on heidän suoritettava rengastustoimiston toimeenpanema tentti. He ovat tietenkin kaikki kiinnostuneita linnuista, voivat olla joko tutkijoita tai amatööriharrastajia.

Tällä hetkellä Iisalmessa

ja Ylä-Savon alueella on neljä rengastusluvan omaavaa henkilöä: Iisalmessa Eero Antikainen ja Jaakko Laasanen, Sonkajärvellä Uolevi Skarén ja Kiuruvedellä Silveri Jussila.

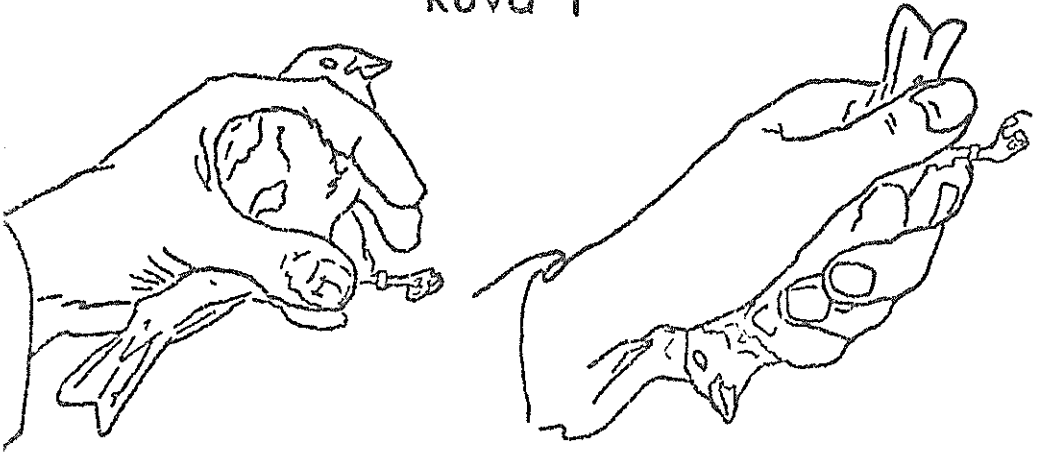
Näihin voi ottaa yhteyttä myös mielenkiintoisista pesälöydöistä

Alueeltamme on lähtenyt vuosien mittaan suuri määrä lintuja, joilla on edellä mainittujen rengastajien asettamat renkaat jalassa.

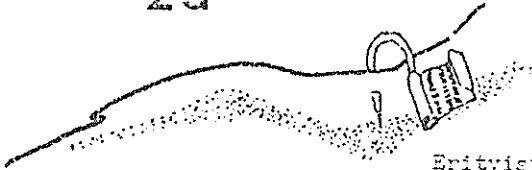


Näin rengastetaan lintu

kuva 1



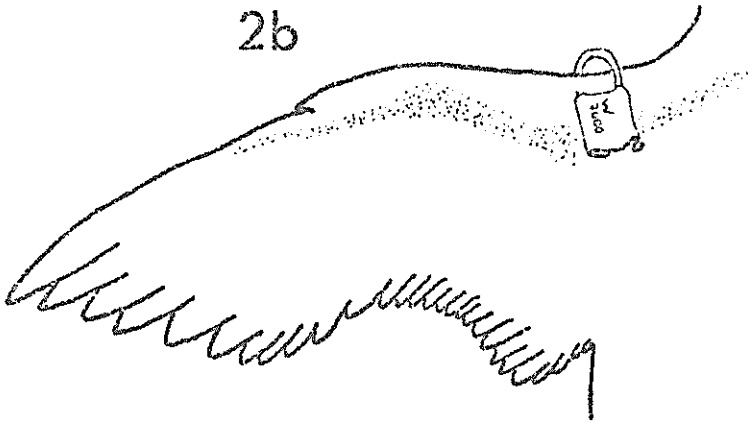
2a



Erityistapauksessa tieteellisessä tutkimuksessa käytetään myös siipi-merkkejä.

Joskus tulee kysymykseen myös värirengastus.

2b





SCAVI DI SOLEB (SUDAN)

MISSIONE MICHELA SCHIFF GIORGINI
SOTTO L'ALTO PATRONATO DELL'UNIVERSITA DI PISA

4 VIA AMBROGIO TRAVERSARI ROMA

(d'Octobre en Mars, P.O.Box 129, Wadi Halfi
Republique du Soudan)

21

Soleb, 16 Février 1963

Mr. Jaakko Laasanen



MUS. Z. HIKI

FINLAND

Helsinki 14 1/ 68

YLIOPISTON ELÄINMUSEO

Rengastustoimisto
P. Rautatiekatu 13
Helsinki

Mielonkiintoinen löytötapaus, josta kannattaa pientä uutinen Vaasa-lehteen.

Löytöilmoitus

Allamainittu rengastamane lintu tavattu

5.12.1962

Löytöpaikka ja -aika

AFRICA, Rep Sudan, SOLEB
(Soleb)
20.11.1962
20.11.1962
Michela Schiff G.

| | | | |
|------------|---|--|--|
| Renkaan no | Laji | Rengastuspaikka ja -aika | Löytöpaikka ja -aika |
| K 58370 | <u>Motacilla alba</u> Lavandiere Grise | YEMALI, HELIKKI 65° 27' N / 23° 47' E 12.6.1962 Jaakko Laasanen | AFRICA, Rep Sudan, SOLEB (Soleb) 20.11.1962 20.11.1962 Michela Schiff G. |
| trouve | Ammuttuna kuolleena, elävänä, sairana | 460 km SOLEB ↑ | Museon puolesta |

Tässä rengastamani västäräkin löydöstä aiheutunutta kirjeenvaihtomateriaalia.

| | | | |
|--|---------------------|----------------------|--------------|
| RENGASTUSKESKUS | | Rengas | Käännö-Väänd |
| HELSINKI MUSEUM | | A=271029 | 19999 |
| FINLAND | | | |
| Lintulaji | | | |
| TURDUS ILIACUS PUNAKYLKIRASTAS ZORZAL HALVIS | | | |
| Sukupuoli | Ika | Tila rengastettaessa | |
| | PJLL | | |
| Rengastuspaiva | Löytöpaiva | Kulunut aika | |
| 1969-6-7 | 1970-11-8 | 519 VRK | |
| Rengastuspaikka | | | |
| IISALMI MLK | | IISALMI LK | |
| KUOPION LAANI | | | |
| Koordinaatit | 63° 32' N 27° 14' E | | |
| Löytöpaikka | | | |
| HUELVA | | | |
| SPAIN SUJTH | | | |
| Koordinaatit | 37° 17' N 6° 24' W | | |
| Eteisyys ja suunta | | | |
| 3711 KM SW | | | |
| Tila löydettäessä | | | |
| ZORZAL | | KUOLLUT | |
| AMMUTTU | | | |
| Löytöpaikan rengastuspaikka TURDUS ILIACUS PUNAKYLKIRASTAS | | | |

VIRKAPOSTIKORTTI

Etyytsija/Rengastaja

LAASAVUO JAAKKO

KIRKOJALMENTIE 99

74120 IISALMI

FINLAND

Olen kokenut lintujen rengastuksen erittäin mielenkiintoisena harrastuksena. Vuodesta 1958 lähtien tähän päivään on mahtunut monta mieliinpainuvaa tapausta lintujen parissa, jona aikana olen suorittanut rengastustoimintaa.



MUS Z. H. I. K. I

FINLANDIE

Zoologiska Museet
Helsingfors
A 2980 G

Tämä kirjekuori kertoo, kuinka laulurastään rengas kulki Espanjasta Musiikki Fazerin kautta eläinmuseon rengastustoimistoon.

Jos löydät rengastetun linnun elävänä tai kuolleen noudata allaolevaa ohjetta:

Linnut törmäilevät usein ikkunaan tai lentävät sisälle huoneisiin, taintuvat ja ovat helposti vangittavissa. Joskus saatat muutoin löytää kuolleen linnun. Jos löytämälläne linnulla on rengas, lähettäkää tarkat tiedot renkaassa olevista merkinnöistä ja numeroserjasta osoitteella:

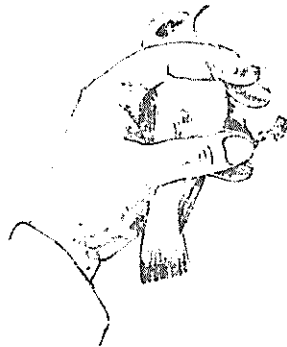
YLICPISTON ELÄINMUSEO
RENGASTUSTOIMISTO
P-Rautatiekatu 13
00100 HELSINKI 10

Ilmoittakaa samalla mahdollisimman tarkat löytötiedot: oliko lintu elävä, päästetty vapaaksi tai vasta kuollut; löytöpaikka ja -aika, löytäjän nimi ja osoite.

Älkää poistako rengasta elävästä linnusta, lintu saattaa vahingoittua, jos rengas poistetaan puutteellisilla välineillä. On varmaa myös, ettei linnusta tällöin enää voi saada toista löytää.

Isompia lintuja voi käsitellä melko huolettomasti, mutta käsittele pikkulintuja varoen. (Kts.kuva)

RENGASTETUN LINNUN KÄSITTELYMINEN



On tarkasti varottava puristamasta rintakehää ja vatsaa.

Viereisen kuvan osoittamalla tavalla pidettäessä lintu ei pääse räpyttelemään siivillään ja vahingoittamaan itseään.

Jaakko Laasanen

LINTUHARVINAISUUKSIA IISALMESSA

Eipä vuotta, jolloin ei jotakin mielenkiintoista havaintoa harvinaisista linnuista olisi tehty Iisalmissa.

Mieleemme on jäänyt mm. seuraavaa:

Vuoden vaihteessa uuden vuoden aatonaattona ilmestyi Paloisvirtaan muuttomatikallaan harhautunut nuori merimetso, lähinnä jäämeren alueen asukas (*Phalacrocorax carbo*).

Yksilö lienee myöhäistä poikuetta ja viivästyti muutotouhussaan.

Iisalmlaiset saivat ihailia tätä rohkeaa yksilöä vielä uuden vuoden vaihtuessa ilotulitusrockettien räiskähdellessä, kunnes se siirtyi Runnille Kiurujokeen, jossa viivähti pari päivää häipyen tiety-mättömiin sen jälkeen.

Sille annettiin muuten nimi "Lemminkäinen" johtuen siitä, että se asusti Lemminkäinen Oy:n työmaan vieressä Paloisvirran sulassa viipymisensä aikana.

Muita harvinaisuuksia on tavattu myös vuosittain Iisalmissa:

- | | |
|------------------|-----------------|
| - kaulushaikara | - sepelrastas |
| - kattohaikara | - pyrstötiainen |
| - mustatiira | - pähkinähakki |
| - nokkavarpunen | - kanadanhanhi |
| - pähkinänakkeli | |
| - satakieli | |
| - viitakerttunen | |
| - turkinkyhky | |

Näistä useat lähtevät vaeltelemaan, kuten pähkinänakkelit ja nokkavarpuset, ovat ns. invaasiolintuja.

Olkaape silmä ja korva tarkkana tulevanakin kesänä ja ympäri vuodenkin.

Mutta kannattaa olla kuitenkin kriittinen itseensä suhteen, ettei mielikuviutus lähtisi liiaksi laukkaamaan.

Lintujaostomme jäsenille kannattaa aina ilmoittaa havainnoistaan, yritämme selvittää "puuot esiin-tyjät" 1. lajit.

Tänä keväänä on tavattu harvinaisuuksista jo merihanhi.

JL

IISALMEN LUONNON YSTÄVÄIN YHDISTYS RYHallituksen jäsenet

Puheenjohtaja Eero Antikainen, fil.tri
Rinteentie 28
74130 IISALMI 3 puh. 22307

Sihteeri Kai Jäderholm, sairaanhoitaja
Pihlajakatu 4 B
74130 IISALMI 3 puh. 26363

Rahastonhoitaja Viljo Åberg, yli-insinööri
Satamakatu 3 B
74100 IISALMI puh. 21307

Muut jäsenet

Laila Järnfors, kanslisti
Kulmakatu 3 A
74100 IISALMI puh. 23094

Vilho V. Kiuru, sosiaalihoitaja
Tellervonkatu 31
74130 IISALMI 3 puh. 21649

Jaakko Laasanen, nuorisotoimenjohtaja
Laaksotie 11
74120 IISALMI 2 puh. 22691

Pertti Smedberg, koulunjohtaja
Pohjoisrinne 11
74120 IISALMI 2 puh. 23344

Lassi Tallgren, opiskelija
Kp 23/23 Punahovi
74120 IISALMI 2 puh. 22808

Matti Tallgren, lehtori
Kp 23/23 Punahovi
74120 IISALMI 2 puh. 22808

-

Kunniapuheenjohtaja Arvi J. Huuskonen, lääkärinterapeutti
Malminkatu 11
74100 IISALMI puh. 21486

Jaostojen kokoonkutsujat

Hyönteisjaosto/Matti Tallgren

Kasvi- jaosto/Viljo Åberg

Lintujaosto/Jaakko Laasanen

Museojaosto/Eero Antikainen

Nisäkäsjaosto/Kai Jäderholm

Valokuvausjaosto/Juho Kainulainen

TIETOA IILYY:STÄ

Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistys ry (ILYY) on perustettu vuonna 1952. Yhdistyksen tarkoituksena on herättää ja ylläpitää harrastusta luonnon tuntemiseen, tutkimiseen ja suojelemiseen. Toimialueena on Iisalmi ja Ylä-Savo. Toiminnan keskuksena on tällä hetkellä tila Apteekinmäen väestönsuojassa. Siellä sijaitsee ILYY:n luontokokeelmaakin. Läheisessä yhteistyössä ILYY:llä on Luontokerho Saperda.

ILYY kuuluu paikallisyhdistyksenä Suomen Luonnonsuojeluliittoon ja sen alaiseen Pohjois-Savon luonnonsuojelupiiriin.

Jäseneksi Iisalmen Luonnon Ystävien Yhdistykseen voi päästä maksamalla Suomen Luonnonsuojeluliiton jäsenmaksun henkilömaksun ollessa 5 mk ja muilta samassa perheessä asuvilta 5 mk.

Jos et haluaisi kuulua Suomen Luonnonsuojeluliittoon, voit maksaa pelkästään ILYY:n jäsenmaksun, mutta silloin menetät liiton tarjoamat edut.

Yhdistykseen liittymisasiacioissa voit kääntyä rahastonhoitaja Viljo Åbergin puoleen.

Tervetuloa jäseneksi!

Hallitus

KAI JÄDERHOLM
SENDAJ PIHLAJAKATU 4 B.10
KANGASLAMPPI (402.)

Luonto kertoo

Kuuntele, katsele, tutustu



"MITÄ IHMINEN MAKCAISIKAAAN SAADAKSEEN NÄHDÄ
KUUN NOUSEVAN, ELLEI ANTELIAS LUONTO OLISI
JÄRJESTÄNYT SITÄ HUVIA ILMAISEKSI"

Richard Le Gallienne